

“La identitat és allò que ens dóna força”

“A Catalunya hi ha un club de futbol gran, que és el Barça, i pensem que hi pot haver un equip de rugbi, la USAP, que podria representar Catalunya a la lliga francesa”

Paul Goze (Perpinyà, Rosselló, 1951) és el president de la USAP (Unió Esportiva Arlequins de Perpinyà), des de fa dos anys, un club que ha viscut una de les seves millors temporades i que l’ha culminada amb el ‘planxot’, la lliga de rugbi francesa, una de les més competitives. El 7 de juny, París es va tornar a omplir de senyeres.

Tres vegades ho havia intentat durant els darrers cinc decennis. Finalment, el dissabte 6 de juny, la USAP aconseguí el triomf a la final de París, i va fer seu el *planxot*, el títol de la lliga professional francesa de rugbi, una de les més competitives –si no la que ho és més– d’Europa.

—La USAP és més que un club?

—Home, a Perpinyà genera una gran passió. I molta gent troba en la nostra entitat una via per fer sentir la seva catalanitat. Quan hi ha un matx, la gent surt amb banderes catalanes, amb samarretes amb els colors de la senyera... Això fa que tinguem una forta identitat catalana...

Hi ha molta gent que se sent d’aquest club, justament perquè arrossega aquesta identitat. La identitat és precisament allò que ens dóna força. És un poc com passa amb la implicació del Barça amb

la identitat catalana. Això fa aquest sentiment tan fort, i això fa que sobrepassi l'estrictament de ser d'un club esportiu, precisament per aquesta identitat de país.

—De manera que, probablement, la USAP acaba essent una de les institucions que més difon el sentiment de catalanitat al nord de Catalunya?

—Penso que no és pas exagerat de dir-ho. Si més no, som l'entitat més gran que més representa la catalanitat aquí. Quan els diaris francesos, els mitjans de comunicació en general, es refereixen a la USAP parlen sempre “dels catalans”. Sempre, i a tot arreu de França. En canvi, si es refereixen a unes altres coses o entitats, parlen de “Perpinyà” o de “perpinyanesos”, no pas de “catalans”. Per tant, és un dels elements amb els quals, fora de Catalunya, ens identifiquen més clarament com a catalans. I això només passa amb aquesta entitat. I encara s'ha reforçat més amb un equip, com el d'ara, que ha incorporat a la plantilla molts jugadors d'aquí, del país, com ara Porical, Marty, Pérez, Vilaseca. Olibeau, Mas o Guirado, que van jugar la final.

—Precisament, aquesta presència de jugadors del planter sembla que és una bona fórmula per a l'èxit dels clubs esportius catalans.

—És que la presència de nois del país és una diferència important que afavoreix la motivació i la implicació en comparació amb uns altres equips que hem tingut. És un element clau, i és molt important per a tota la gent que hi ha darrere d'aquest equip, de tots aquests milers de persones que ens segueixen cada cap de setmana. Els jugadors del país faciliten que hi hagi una comunitat més estreta amb l'afecció, més intensa. I en això també som diferents d'uns altres equips. Per exemple, a Tolosa, en tenen un, de jugador del país; a París també en tenen un o dos d'allà. Això és un factor molt important per a la vinculació amb la gent.

—Fa dos anys que sou president de l'entitat. El balanç no pot ser més bo, després d'aquest èxit, no?

—La satisfacció és total, perquè hi havia força potencial per fer un molt bon equip. Per tant, era qüestió de donar un bri de llibertat als jugadors per fer que ells i tot l'equip desenvolupessin el seu potencial.

Fins ara, a l'equip li havia mancat aquesta llibertat per a treballar sense pressions externes i internes.

I el segon motiu que ens satisfà és que hem aconseguit, com ja apuntava suara, que la presència de molts jugadors del país hagi acabat reforçant la identitat i, per tant, la implicació de l'entitat amb la gent i el país. Abans no hi havia gaires jugadors d'aquí. Crec que això ha estat un encert que, a més a més, motiva els nostres joves que tenim a la casa.

No cal anar a comprar tants jugadors a fora. No hem d'anar a cercar el talent enlloc més, si aquí tenim un potencial com el que tenim. Això, juntament amb el treball dels jugadors i de l'estaff tècnic, ha permès de guanyar i d'aconseguir aquesta fita.

—Fa uns quants dies, abans de la final de la lliga, en una conferència de premsa a Barcelona, explicàveu la voluntat d'ampliar la presència de la USAP a les comarques del sud.

“Hem fet el ‘quadruplet’: el triplet del Barça i la nostra lliga! És l'any dels catalans”

—Pensem que a Catalunya hi ha un club de futbol gran, que és el Barça. Pensem també que hi pot haver un equip de rugbi, la USAP, que podria representar Catalunya, en aquest cas a la lliga francesa. Això sí, volem deixar molt clar que no volem interferir amb la gent del sud. Simplement que creiem que tenim un potencial que pot ajudar a fomentar el rugbi a Catalunya.

El rugbi al nord de Catalunya és molt popular, gairebé tant o més que el futbol al sud. Nosaltres podem ajudar a fer més popular el rugbi al sud. A més, també ens agrada de veure com va creixent el nombre de gent que ve del sud a veure el rugbi a Perpinyà.

Per a nosaltres, això és molt important, perquè la Catalunya Nord té 400.000 persones. I, és clar, amb la resta del sud, que són 7 milions... Això canvia molt la dimensió. La dimensió de país és molt més gran, més potent.

—Com es tradueix aquesta presència de la USAP al sud?

—Hem establert un acord de col·laboració amb la Federació Catalana de Rugbi i els clubs del sud. Hi ha equips que cada dissabte vénen convidats a veure el partit, fem jornades de formació amb entrenadors del sud i amb els d'aquí, per desenvolupar el rugbi.

A partir de la temporada vinent, també presentarem l'equip a Barcelona. Això és una cosa que mai no s'havia fet. També acabem de ser presents en una fira a Barcelona, aquest cap de setmana passat. Al juliol, anirem a presentar el trofeu a la Generalitat.

I ara negociem per aconseguir que TV3 pugui emetre cada setmana imatges de resum de la USAP.

—Teniu la percepció que des del sud s'oblida el nord de Catalunya?

—La Catalunya del sud es una entitat molt forta per ella mateixa. Amb una important petja de la ciutat de Barcelona, i amb una gran activitat industrial. Per tant, és segur que des del sud no es té gaire la necessitat de mirar el nord de Catalunya. Però penso que al sud, molts no saben que el sentiment de catalanitat del catalans del nord és molt profund i molt important.

Ara bé, he de dir que sempre hem estat molt ben rebuts al sud. L'acolliment és sempre molt bo. Per exemple, les relacions amb el president del FC Barcelona, Joan Laporta, són molt bones. I amb institucions com la Generalitat o la Diputació, o amb entitats com ara l'Òmnium, també.

—Finalment, la temporada vinent el repte serà un doblet?

—Voldríem guanyar una lliga cada any, però això és molt difícil. Ara, com a mínim volem tornar a disputar la final. De tota manera, sí que ens agradaria fer el cim en la competició de la copa d'Europa, que se'ns va resistir a la final del 2003. Aquest seria l'objectiu, tot i que és molt complicat.

Per cert, la gent de Perpinyà, enguany, diem que hem fet el *quadruplet*: el triplet històric del Barça i la nostra lliga! És l'any dels catalans. A veure si l'any vinent continuem i sumem encara més títols.

Enric Rimbau